

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЄС) 2019/633 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ від 17 квітня 2019 року про недобросовісну торговельну практику у відносинах між підприємствами в ланцюзі постачання сільськогосподарської продукції та харчових продуктів

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,
зокрема його статтю 43(2), Беручи до уваги пропозицію Європейської
Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічного та соціального
комітету (1), Беручи до уваги висновок Комітету регіонів (2),

Діючи відповідно до звичайної законодавчої процедури (3), Беручи до
уваги:

- (1) У ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції значний дисбаланс у переговорній силі між постачальниками та покупцями сільськогосподарської та харчової продукції є звичайним явищем. Такий дисбаланс у переговорній силі, ймовірно, призведе до нечесної торгової практики, коли більші та потужніші торгові партнери прагнуть нав'язати певну практику або договірні домовленості, які є їм вигідними щодо операції продажу. Така практика може, наприклад: серйозно відхилитися від добросовісної комерційної поведінки, суперечити добросовісності та чесній справі та в односторонньому порядку нав'язуватися одним торговим партнером іншому; накладати невинуватене та непропорційне перенесення економічного ризику від одного торговельного партнера до іншого; або накласти значний дисбаланс прав і обов'язків на одного торгового партнера. Певна практика може бути явно несправедливою, навіть якщо обидві сторони погоджуються з нею. Слід запровадити мінімальний стандарт Союзу щодо захисту від недобросовісної торгової практики, щоб зменшити кількість таких практик, які можуть мати негативний вплив на рівень життя сільськогосподарської спільноти. Підхід до мінімальної гармонізації в цій Директиві дозволяє державам-членам приймати або підтримувати національні правила, які виходять за межі недобросовісної торгової практики, переліченої в цій Директиві.
- (2) Три публікації Комісії з 2009 року (повідомлення Комісії від 28 жовтня 2009 року щодо кращого функціонування ланцюга постачання харчових продуктів у Європі, повідомлення Комісії від 15 липня 2014 року щодо боротьби з недобросовісною торговельною практикою у бізнес-до-ділового ланцюга постачання харчових продуктів, а також звіт Комісії від 29 січня 2016 року про недобросовісні торговельні практики між підприємствами в ланцюзі постачання харчових продуктів) було зосереджено на роботі ланцюга постачання харчових продуктів, включаючи випадки недобросовісних торгових практик. Комісія запропонувала бажані елементи для національних і добровільних систем управління для боротьби з недобросовісною торговельною практикою в ланцюзі постачання харчових продуктів. Не всі ці особливості стали частиною законодавчої бази чи режимів добровільного управління в державах-членах, залишаючи виникнення такої практики все ще в центрі політичної дискусії в Союзі.
- (3) У 2011 році очолюваний Комісією Форум високого рівня для кращого функціонування ланцюга постачання харчових продуктів схвалив низку принципів належної практики у вертикальних відносинах у ланцюзі постачання харчових продуктів, які були погоджені організаціями, що представляють більшість операторів у ланцюг поставок харчових продуктів. Ці принципи стали основою для ініціативи ланцюга поставок, започаткованої в 2013 році.

Європейський парламент у своїй резолюції від 7 червня 2016 року про недобросовісну торговельну практику в ланцюзі постачання харчових продуктів (4) запросив Комісію подати пропозицію щодо законодавчої бази Союзу щодо недобросовісної торговельної практики. Рада у своїх висновках від 12 грудня 2016 року щодо зміцнення позицій фермерів у ланцюзі постачання харчових продуктів та боротьби з недобросовісною торговельною практикою запропонувала Комісії своєчасно провести оцінку впливу з метою запропонувати законодавчу базу Союзу або незаконні заходи щодо боротьби з недобросовісною торговою практикою. Комісія підготувала оцінку впливу, якій передували відкриті громадські консультації, а також цільові консультації. Крім того, під час законодавчого процесу Комісія надала інформацію, яка демонструє, що великі оператори становлять значну частку загальної вартості виробництва.

- (4) Різні оператори беруть активну участь у ланцюжку постачання сільськогосподарської та харчової продукції на різних етапах виробництва, обробки, маркетингу, розподілу та роздрібної торгівлі сільськогосподарською та харчовою продукцією. Цей ланцюг, безумовно, є найважливішим каналом доставки сільськогосподарських і харчових продуктів від «ферми до столу». Ці оператори торгують сільськогосподарськими та харчовими продуктами, тобто первинними сільськогосподарськими продуктами, включаючи продукти рибальства та аквакультури, перелічені в Додатку I до Договору про функціонування Європейського Союзу (TFEU), і продуктами, не переліченими в цьому Додатку, але обробленими для використання в якості їжі з використанням продуктів, перелічених у цьому Додатку.
- (5) Хоча підприємницький ризик є невід'ємною частиною економічної діяльності, сільськогосподарське виробництво особливо сповнене невизначеності через його залежність від біологічних процесів і вплив погодних умов. Ця невизначеність посилюється тим фактом, що сільськогосподарські та харчові продукти більшою чи меншою мірою є швидкозсувними та сезонними. У середовищі аграрної політики, яке значно більше орієнтоване на ринок, ніж у минулому, захист від недобросовісної торговельної практики став більш важливим для операторів, активних у ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції.
- (6) Зокрема, така несправедлива торгова практика може мати негативний вплив на рівень життя сільськогосподарської спільноти. Цей вплив вважається або прямим, оскільки він стосується сільськогосподарських виробників та їхніх організацій як постачальників, або непрямим, через каскад наслідків недобросовісної торговельної практики, що має місце в ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції таким чином, що негативно впливає на основні виробників у цьому ланцюжку.
- (7) Більшість держав-членів, але не всі з них, мають спеціальні національні правила, які захищають постачальників від недобросовісної торгової практики, яка має місце у відносинах між підприємствами в ланцюжку постачання сільськогосподарської та харчової продукції. Там, де можливе використання договірного права чи ініціатив саморегулювання, побоювання комерційної помсти проти скаржника, а також фінансові ризики, пов'язані з оскарженням такої практики, обмежують практичну цінність цих форм відшкодування. Тому певні держави-члени, які мають спеціальні правила щодо недобросовісної торгової практики, доручають виконання таких правил адміністративним органам. Проте правила щодо недобросовісної торговельної практики держав-членів — у тій мірі, в якій вони існують — характеризуються значною відмінністю.
- (8) Кількість і розмір операторів відрізняються на різних етапах ланцюга постачання сільськогосподарської продукції та харчових продуктів. Різниця в переговорній силі, яка відповідає економічній залежності постачальника від покупця, може призвести до того, що більші оператори нав'яжуть нечесну торгову практику меншим операторам. Динамічний підхід, який базується на відносному розмірі постачальника та покупця з точки зору річного обороту, має забезпечити кращий захист від недобросовісної торгової практики для тих операторів, які цього потребують найбільше. Нечесна торгова практика є особливо шкідливою для малих і середніх підприємств (МСП) у ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції. Підприємства, більші за МСП, але з річним оборотом, що не перевищує 350 000 000 євро, також повинні бути захищені від недобросовісної торгової практики, щоб уникнути перекладання витрат на таку практику на сільськогосподарських виробників. Каскадний вплив на сільськогосподарських виробників виявляється особливо значним для підприємств з річним оборотом до 350 000 000 євро. Захист посередників-постачальників сільськогосподарської та харчової продукції, включаючи продукти переробки, також може служити для уникнення відволікання торгівлі від сільгоспвиробників та їх об'єднань, які виробляють продукти переробки, до незахищених постачальників.

- (9) Захист, передбачений цією Директивою, повинен надавати користь виробникам сільськогосподарської продукції та фізичним чи юридичним особам, які постачають сільськогосподарську та харчову продукцію, включаючи організації виробників, незалежно від того, визнані чи ні, та асоціації організацій виробників, незалежно від того, визнані вони чи ні, залежно від їхньої відносної переговорної сили. До складу організацій виробників та асоціацій організацій виробників входять кооперативи. Ці виробники та особи особливо вразливі до нечесної торгової практики та найменше здатні протистояти їй без негативного впливу на їх економічну життєздатність. Щодо категорій постачальників, які мають бути захищені згідно з цією Директивою, слід зазначити, що значна частина кооперативів, створених фермерами, є підприємствами, більшими за МСП, але з річним оборотом, що не перевищує 350 000 000 євро.
- (10) Ця Директива повинна охоплювати комерційні операції незалежно від того, чи здійснюються вони між підприємствами чи між підприємствами та державними органами, враховуючи, що державні органи, купуючи сільськогосподарські та харчові продукти, повинні дотримуватися однакових стандартів. Ця Директива повинна застосовуватися до всіх державних органів, які діють як покупці.
- (11) Постачальники в Союзі повинні бути захищені не лише від недобросовісної торгової практики з боку покупців, які зареєстровані в тій самій державі-члені, що й постачальник, або в іншій державі-члені, ніж постачальник, але також від недобросовісної торгової практики з боку покупців, заснованих за межами Союзу. Такий захист дозволить уникнути можливих небажаних наслідків, таких як вибір місця заснування на основі застосованих правил. Постачальники, засновані за межами Союзу, також повинні користуватися захистом від нечесної торгової практики, коли вони продають сільськогосподарські та харчові продукти в Союз. Мало того, що такі постачальники можуть бути однаково вразливими до недобросовісної торгової практики, але ширший обсяг також міг би уникнути ненавмисного перенаправлення торгівлі на незахищених постачальників, що підірвало б захист постачальників у Союзі.
- (12) Певні послуги, які є допоміжними до продажу сільськогосподарських та харчових продуктів, повинні бути включені до сфери застосування цієї Директиви.
- (13) Ця Директива повинна застосовуватися до ділової поведінки великих операторів щодо операторів, які мають меншу переговорну силу. Відповідним наближенням відносної переговорної сили є річний оборот різних операторів. Будучи наближеним, цей критерій дає операторам передбачуваність щодо їхніх прав та обов'язків відповідно до цієї Директиви. Верхня межа має запобігти наданню захисту операторам, які не є вразливими або значно менш вразливими, ніж їхні менші партнери чи конкуренти. Таким чином, ця Директива встановлює категорії операторів на основі обороту, відповідно до яких надається захист.
- (14) Оскільки недобросовісна торгова практика може мати місце на будь-якій стадії продажу сільськогосподарського або харчового продукту, до, під час або після транзакції продажу, держави-члени повинні забезпечити застосування цієї Директиви до такої практики, коли б вона не мала місце.
- (15) Вирішуючи, чи вважається певна торгова практика несправедливою, важливо зменшити ризик обмеження використання чесних і ефективних угод, узгоджених між сторонами. Таким чином, доцільно розрізняти практики, які передбачені в чітких і недвозначних умовах в угодах про постачання або в наступних угодах між сторонами, і практиками, які виникають після початку операції без попереднього узгодження, так що лише односторонні та ретроспективні зміни ті чіткі та недвозначні умови договору поставки заборонені. Однак певні торговельні практики вважаються несправедливими за своєю природою і не повинні підпадати під дію договірної свободи сторін.
- (16) Несвоєчасні платежі за сільськогосподарські та харчові продукти, включаючи прострочені платежі за швидкопсувні продукти, а також скасування замовлень швидкопсувних продуктів у короткий термін негативно впливають на економічну життєздатність постачальника, не надаючи компенсаційних переваг. Тому така практика має бути заборонена. У цьому контексті доцільно надати визначення швидкопсувних сільськогосподарських та харчових продуктів для цілей цієї Директиви. Визначення, які використовуються в актах Союзу, що стосуються харчового законодавства, стосуються різних цілей, таких як здоров'я та безпека харчових продуктів, і тому не підходять для цілей цієї Директиви. Продукт слід вважати таким, що швидко псується, якщо можна очікувати, що він стане непридатним для продажу протягом 30 днів з моменту останнього збору врожаю, виробництва чи обробки постачальником, незалежно від того, чи підлягає продукт подальшій обробці після продажу, і незалежно від того, чи продукт обробляється після продажу відповідно до інших правил, зокрема правил безпеки харчових продуктів. Швидкопсувні продукти зазвичай використовуються або швидко продаються. Платежі за швидкопсувні продукти, здійснені пізніше ніж через 30 днів після доставки, через 30 днів після закінчення узгодженого періоду доставки, якщо продукти доставляються регулярно, або через 30 днів після дати, на яку встановлено суму до сплати, несумісні.

з чесною торгівлею. Щоб забезпечити підвищений захист фермерів та їх ліквідність, постачальники інших сільськогосподарських і харчових продуктів не повинні чекати на оплату довше ніж 60 днів після доставки, 60 днів після закінчення узгодженого періоду доставки, якщо продукти постачаються регулярно або через 60 днів після дати, на яку встановлено суму до сплати.

- (17) Ці обмеження мають стосуватися лише платежів, пов'язаних із продажем сільськогосподарської та харчової продукції, а не інших платежів, таких як додаткові платежі кооперативу своїм членам. Відповідно до Директиви 2011/7/ЄС Європейського Парламенту та Ради (5), для цілей цієї Директиви також має бути можливим розглядати дату, на яку встановлюється сума, що підлягає сплаті за узгоджений період доставки, як дата виставлення рахунку-фактури або дата його отримання покупцем.
- (18) Положення про затримку платежу, викладені в цій Директиві, становлять особливі правила для сільськогосподарського та харчового секторів стосовно положень щодо періодів платежу, викладених у Директиві 2011/7/ЄС. Положення про затримку платежу, викладені в цій Директиві, не повинні впливати на угоди щодо положень про спільне використання цінностей у значенні статті 172а Регламенту (ЄС) № 1308/2013 Європейського Парламенту та Ради (6). Щоб забезпечити безперебійне функціонування шкільної програми відповідно до статті 23 Регламенту (ЄС) № 1308/2013, положення про прострочення платежу, викладені в цій Директиві, не повинні застосовуватися до платежів, які здійснюються покупцем (тобто заявником на допомогу) постачальника в рамках шкільної схеми. Беручи до уваги виклики для державних організацій, які надають медичну допомогу, щоб визначити пріоритетність медичної допомоги таким чином, щоб збалансувати потреби окремих пацієнтів із фінансовими ресурсами, ці положення також не повинні застосовуватися до державних установ, які надають медичну допомогу у значенні пункту (b) статті 4. (4) Директиви 2011/7/ЄС.
- (19) Виноград і сушло для виробництва вина мають особливі характеристики, оскільки виноград збирають лише протягом дуже обмеженого періоду року, але використовують для виробництва вина, яке в деяких випадках буде продано лише через багато років. Щоб врахувати цю особливу ситуацію, організації виробників і міжгалузеві організації традиційно розробляють типові договори на постачання такої продукції. Такі типові договори передбачають конкретні терміни оплати з розстрочкою платежу. Оскільки ці типові контракти використовуються постачальниками та покупцями для багаторічних домовленостей, вони не лише забезпечують сільськогосподарським виробникам безпеку довготривалих відносин збуту, але й сприяють стабільності ланцюжка поставок. Якщо такі стандартні контракти були складені визнаною організацією виробників, міжгалузеву організацією або асоціацією організацій виробників і стали обов'язковими державою-членом відповідно до статті 164 Регламенту (ЄС) № 1308/2013 («розширення») до 1 січня 2019 року, або якщо продовження стандартних контрактів поновлюється державою-членом без будь-яких суттєвих змін в умовах оплати на шкоду постачальникам винограду та сушля, положення про затримку платежу, викладені в цій Директиві, не повинні застосовуватися до таких контрактів між постачальниками винограду та сушля для виробництва вина та їх прямих покупців. Від держав-членів вимагається повідомляти Комісію про відповідні угоди визнаних організацій виробників, міжгалузевих організацій та асоціацій організацій виробників згідно зі статтею 164(6) Регламенту (ЄС) № 1308/2013.
- (20) Повідомлення про скасування для швидкокопсувних продуктів менш ніж за 30 днів слід вважати несправедливими, оскільки постачальник не зможе знайти альтернативний збут для цих продуктів. Однак для продуктів у певних секторах навіть коротші періоди скасування можуть залишати достатньо часу для постачальників, щоб продати продукти в іншому місці або використати їх самостійно. Тому державам-членам слід дозволити передбачати коротші періоди скасування для таких секторів у належним чином обґрунтованих випадках.
- (21) Сильніші покупці не повинні змінювати узгоджені умови контракту в односторонньому порядку, напр. шляхом вилучення товарів, на які поширюється договір поставки. Однак це не повинно застосовуватися в ситуаціях, коли існує угода між постачальником і покупцем, яка конкретно передбачає, що покупець може визначити конкретний елемент транзакції на більш пізньому етапі щодо майбутніх замовлень. Це може стосуватися, наприклад, кількості замовлених товарів. Договір не обов'язково укладається в один момент часу для всіх аспектів угоди між постачальником і покупцем.
- (22) Постачальники та покупці сільськогосподарської та харчової продукції повинні мати можливість вільно домовлятися про операції з продажу, включаючи ціни. Такі переговори також включають оплату послуг, наданих покупцем постачальнику, таких як лістинг, маркетинг і просування. Проте, коли покупець стягує з постачальника платежі, які не пов'язані з конкретною транзакцією продажу, це слід вважати несправедливим і повинно бути заборонено цією Директивою.
- (23) Хоча не потрібно існувати зобов'язання щодо використання письмових контрактів, використання письмових контрактів у ланцюжку постачання сільськогосподарської та харчової продукції може допомогти уникнути певної нечесної торгової практики. Тому і з наданням захисту постачальників від такої недобросовісної практики постачальники або їх асоціації повинні мати право вимагати письмове підтвердження умов угоди про постачання, якщо ці умови вже були узгоджені. У таких випадках відмова покупця письмово підтвердити умови договору поставки має розглядатися як недобросовісна торгова практика і повинна бути заборонена. Крім того, держави-члени можуть визначати, ділитися та просувати

найкращі практики щодо укладення довгострокових контрактів, спрямованих на зміцнення переговорної позиції виробників у ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції.

(24) Ця Директива не гармонізує правила щодо тягаря постачання, які мають бути винесені під час розгляду в національних правоохоронних органах, а також не гармонізує визначення угод про постачання. Таким чином, правила щодо тягаря доведення та визначення угод про поставку є тими, що встановлені національним законодавством держав-членів.

(25) Відповідно до цієї Директиви, постачальники повинні мати можливість подавати скарги на певні недобросовісні торговельні практики. Комерційна помста покупцями проти постачальників, які користуються своїми правами, або загроза такої дії, напр. шляхом виключення продукту зі списку, зменшення кількості замовлених товарів або припинення певних послуг, які купує постачальник, таких як маркетинг або просування товарів постачальників, слід заборонити та розглядати як нечесну торгову практику.

(26) Витрати на зберігання, демонстрацію або перелік сільськогосподарських і харчових продуктів або надання такої продукції на ринку несе покупець. Як внаслідок, згідно з цією Директивою має бути заборонено тягнути з постачальником оплату купівлі або третьої сторони за ці послуги, якщо оплата не була узгоджена в чітких і недвозначних умовах під час укладення договору. в договорі поставки або в наступному договорі між покупцем і постачальником. Якщо погоджено такий платіж, він повинен обґрунтуватися на об'єктивних і розумних оцінках.

(27) Для того, щоб зовнішні витрати постачальника на просування, маркетинг або рекламу сільськогосподарських і харчових продуктів, включаючи рекламні виставки в магазинах і кампанії з продажу, вважалися справедливими, вони повинні бути узгоджені в чітких і недвозначних термінах у висновку. договору поставки або в наступному договорі між покупцем і постачальником. В іншому випадку вони повинні бути заборонені цією Директивою. Якщо такий внесок узгоджено, він повинен базуватися на об'єктивних і розумових оцінках.

(28) Держави-члени повинні призначити правоохоронні органи для забезпечення ефективного виконання заборонених, викладених у цій Директиві. Ці органи влади повинні мати можливість діяти або за власною ініціативою, або на підставі скарги, що виникла внаслідок недобросовісної торговельної практики в ланцюзі постачання сільськогосподарської продукції та продуктів харчування, скарги інформаторів або анонімних скарг. Правоохоронний орган може мати, що немає достатніх підстав для вжиття заходів щодо скарги. Адміністративні пріоритети також можуть призвести до такого висновку. Якщо виконавчий орган виявляє, що він не може розглядати скаргу в пріоритеті, повинен повідомити про це скаржника та вказати причини. Якщо заявник вимагає, щоб його особистість залишалася конфіденційною через страх комерційної помсти, правоохоронні органи державних органів повинні прийняти відповідні заходи.

(29) Якщо державний депутат має більше одного виконавчого органу, він повинен призначити єдиний контактний пункт для забезпечення ефективної співпраці між виконавчими органами та співпраці з Комісією.

(30) Постачальникам може бути легше звертатися зі скаргами до правоохоронних органів її держави-члена, напр. з лінгвістичних причин. Однак з точки зору примусового виконання подання скарги до виконавчого органу держави-члена, в якому зареєстрований покупець, може бути більш ефективним. Постачальникам слід надати вибір щодо органу, до якого вони звертаються зі скаргами.

(24) Скарги організацій виробників, інших організацій постачальників та асоціацій таких організацій, включаючи представницькі організації, можуть служити для захисту особи окремих членів організації, які вважають, що вони постраждали від нечесної торгової практики. Інші організації, які мають законний інтерес представляти постачальників, також повинні мати право подавати скарги на прохання постачальника та в інтересах цього постачальника, за умови, що такі організації є незалежними некомерційними юридичними особами. Таким чином, правоохоронні органи держав-членів повинні мати можливість приймати та реагувати на скарги таких організацій, одночасно захищаючи процесуальні права покупця.

(25) Для того, щоб забезпечити ефективне застосування заборони недобросовісної торгової практики, призначені виконавчі органи повинні мати необхідні ресурси та досвід.

(26) Правоохоронні органи держав-членів повинні мати необхідні повноваження та досвід для проведення розслідувань. Надання цих повноважень не означає, що вони зобов'язані використовувати ці повноваження під час кожного розслідування, яке вони проводять. Повноваження правоохоронних органів повинні, наприклад, дозволяти їм ефективно збирати фактичну інформацію, а правоохоронні органи повинні мати повноваження видавати розпорядження про припинення забороненої практики, де це можливо.

(27) Існування стримувального фактора, такого як повноваження накладати або ініціювати провадження, напр. судові розгляди щодо накладення штрафів та інших рівноцінних санкцій, а також для публікації результатів розслідування, включаючи публікацію інформації про покупців, які вчинили порушення,

можуть сприяти зміні поведінки та досудовим рішенням між сторонами, і тому повинні входити до повноважень органів виконавчої влади. Штрафи можуть бути особливо ефективними та стримуючими. Однак виконавчий орган повинен мати можливість вирішувати під час кожного розслідування, які зі своїх повноважень він буде виконувати та чи буде він накладати або ініціювати провадження щодо накладення штрафу чи іншого настільки ж ефективного покарання.

(28) Здійснення повноважень, наданих органам правозастосування відповідно до цієї Директиви, повинно підлягати належним запобіжним заходам, які відповідають стандартам загальних принципів права Союзу та Хартії основних прав Європейського Союзу, відповідно до справи- право Суду Європейського Союзу, включаючи дотримання прав покупця на захист.

(29) Комісія та виконавчі органи держав-членів повинні тісно співпрацювати для забезпечення спільного підходу щодо застосування правил, викладених у цій Директиві. Зокрема, правоохоронні органи повинні надавати один одному взаємну допомогу, наприклад, шляхом обміну інформацією та допомоги в розслідуваннях, які мають транскордонний вимір.

(24) Щоб сприяти ефективному виконанню, Комісія повинна допомагати організовувати регулярні зустрічі між виконавчими органами держав-членів, на яких відповідна інформація, передовий досвід, нові розробки, правозастосовна практика та рекомендації щодо застосування положень, викладених у цьому Директива може бути спільною.

(25) Щоб полегшити такий обмін, Комісія повинна створити загальнодоступний веб-сайт, який містить посилання на національні виконавчі органи, включаючи інформацію про національні заходи, які транспонують цю Директиву.

(26) Оскільки більшість держав-членів уже мають національні правила щодо недобросовісної торговельної практики, хоча й правила, що відрізняються, доцільно використовувати Директиву для запровадження мінімального стандарту захисту відповідно до права Союзу. Це повинно дозволити державам-членам інтегрувати відповідні правила у свій національний правопорядок таким чином, щоб уможливити встановлення узгоджених режимів. Державам-членам не можна забороняти підтримувати або запроваджувати на своїй території суворіші національні правила, які передбачають вищий рівень захисту від недобросовісної торгової практики у відносинах між підприємствами в ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції, відповідно до обмежень законодавства Союзу. застосовні до функціонування внутрішнього ринку за умови, що такі правила є пропорційними.

(27) Держави-члени також повинні мати можливість підтримувати або запроваджувати національні правила, спрямовані на боротьбу з недобросовісною торговельною практикою, яка не входить до сфери застосування цієї Директиви, відповідно до обмежень законодавства Союзу, що застосовується до функціонування внутрішнього ринку, за умови, що такі правила пропорційні. Такі національні правила можуть виходити за межі цієї Директиви, наприклад, щодо розміру покупців і постачальників, захисту покупців, обсягу продукції та обсягу послуг. Такі національні правила також можуть виходити за межі кількості та типу заборонених недобросовісних торговельних практик, перелічених у цій Директиві.

(28) Такі національні правила застосовуватимуться разом із добровільними заходами управління, такими як національні кодекси поведінки або Ініціатива ланцюга поставок. Слід чітко заохочувати використання добровільного альтернативного вирішення спорів між постачальниками та покупцями без шкоди для права постачальника подавати скарги або звертатися до цивільних судів.

(29) Комісія повинна мати огляд імплементації цієї Директиви в державах-членах. Крім того, Комісія повинна мати можливість оцінити ефективність цієї Директиви. З цією метою правоохоронні органи держав-членів повинні подавати щорічні звіти до Комісії. Ці звіти повинні, де це можливо, надавати кількісну та якісну інформацію про скарги, розслідування та

прийняті рішення. З метою забезпечення однакових умов виконання зобов'язань щодо звітності, виконавчі повноваження мають бути надані Комісії. Ці повноваження мають здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради (7).

(30) В інтересах ефективного реалізації політики щодо недобросовісної торговельної практики у відносинах між підприємствами в ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції Комісія повинна переглянути застосування цієї Директиви та подати звіт Європейському Парламенту, Раді, Європейський економічний і соціальний комітет і Комітет регіонів. Цей огляд має оцінити, зокрема, ефективність

національних заходів, спрямованих на боротьбу з недобросовісною торговельною практикою в ланцюзі постачання сільськогосподарської та харчової продукції, а також ефективність співпраці між правоохоронними органами. Під час перегляду також слід звернути особливу увагу на те, чи захист покупців сільськогосподарської та харчової продукції в ланцюжку постачання – на додаток до захисту постачальників – у майбутньому буде виправданим. Звіт має супроводжуватися, у разі необхідності, законодавчими пропозиціями.

(31) Оскільки мета цієї Директиви, а саме встановлення мінімального стандарту захисту Союзу шляхом узгодження різноманітних заходів держав-членів, що стосуються недобросовісної торговельної практики, не може бути достатньою мірою досягнута державами-членами, а скоріше, через її масштаб і наслідки, які краще досягаються на рівні Союзу, Союз може прийняти заходи відповідно до принципу субсидіарності, викладеного в статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в цій статті, ця Директива не виходить за межі того, що необхідно для досягнення цієї мети,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. З огляду на боротьбу з практикою, яка грубо відхиляється від добросовісної комерційної поведінки, яка суперечить сумлінності та чесній угоді та яка в односторонньому порядку нав'язується одним торговим партнером іншому, ця Директива встановлює мінімальний перелік заборонених нечесних торгових практик у відносинах між покупцями та постачальниками в ланцюжку постачання сільськогосподарської та продовольчої продукції та встановлює мінімальні правила щодо дотримання цих заборон та механізмів координації між правоохоронними органами.

2. Ця Директива застосовується до певної недобросовісної торгової практики, яка має місце у зв'язку з продажем сільськогосподарської та харчової продукції:

(a) постачальникам, річний оборот яких не перевищує 2 000 000 євро, покупцям, річний оборот яких перевищує 2 000 000 євро;

(b) постачальникам, річний оборот яких перевищує 2 000 000 євро, але не перевищує 10 000 000 євро, покупцям, річний оборот яких перевищує 10 000 000 євро;

(c) постачальникам, річний оборот яких перевищує 10 000 000 євро, але не перевищує 50 000 000 євро, покупцям, річний оборот яких перевищує 50 000 000 євро;

(d) постачальникам, річний оборот яких перевищує 50 000 000 євро, але не перевищує 150 000 000 євро, покупцям, річний оборот яких перевищує 150 000 000 євро;

(e) постачальники, річний оборот яких перевищує 150 000 000 євро, але не перевищує 350 000 000 євро, покупцям, річний оборот яких перевищує 350 000 000 євро.

Річний оборот постачальників і покупців, зазначених у пунктах (a) - (e) першого абзацу, слід розуміти відповідно до відповідних частин Додатку до Рекомендації Комісії 2003/361/ЄС (8) і, зокрема, статей 3, 4 та 6, включаючи визначення «автономного підприємства», «підприємства-партнера» та «пов'язаного підприємства», а також інші питання, що стосуються річного обороту.

---

(7) Регламент (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 2011 року, що встановлює правила та загальні принципи щодо механізмів контролю державами-членами за виконанням Комісією імплементаційних повноважень (ОВ L 55, 28.2). 2011, стор 13).

(8) Рекомендація Комісії 2003/361/ЄС від 6 травня 2003 року щодо визначення мікро-, малих і середніх підприємств (ОВ L 124, 20.5.2003, с. 36).

Як відступ від першого абзацу, ця Директива застосовується до продажу сільськогосподарської та харчової продукції постачальниками, річний оборот яких не перевищує 350 000 000 євро, усім покупцям, які є державними органами.

Ця Директива застосовується до продажів, якщо або постачальник, або покупець, або обидва, розташовані в Союзі.

Ця Директива також застосовується до послуг, якщо це прямо зазначено у статті 3, які надаються покупцем постачальнику. Ця Директива не застосовується до угод між постачальниками та споживачами.

1. Ця Директива застосовується до угод про постачання, укладених після дати застосування заходів, що транспонують цю Директиву відповідно до другого абзацу частини 1 статті 13.

2. Угоди про постачання, укладені до дати публікації заходів щодо транспонування цієї Директиви відповідно до першого абзацу частини 1 статті 13, повинні бути приведені у відповідність до цієї Директиви протягом 12 місяців після цієї дати публікації.

Стаття 2

визначення

Для цілей цієї Директиви застосовуються такі визначення:

(1) «сільськогосподарські та харчові продукти» означає продукти, перелічені в Додатку I до ДФЄС, а також продукти, не перелічені в цьому Додатку, але оброблені для використання в якості харчових продуктів з використанням продуктів, перелічених у цьому Додатку;

(2) «покупець» означає будь-яку фізичну або юридичну особу, незалежно від місця заснування цієї особи, або будь-який державний орган у Союзі, який купує сільськогосподарські та харчові продукти; термін «покупець» може включати групу таких фізичних та юридичних осіб;

(3) «державний орган» означає національні, регіональні чи місцеві органи влади, органи публічного права або асоціації, сформовані одним або кількома такими органами влади або одним чи кількома такими органами публічного права;

(4) «постачальник» означає будь-якого сільськогосподарського виробника або будь-яку фізичну чи юридичну особу, незалежно від місця їх заснування, яка продає сільськогосподарські та харчові продукти; термін «постачальник» може включати групу таких сільськогосподарських виробників або групу таких фізичних та юридичних осіб, таких як організації виробників, організації постачальників та асоціації таких організацій;

(5) «швидкокопсувна сільськогосподарська та харчова продукція» означає сільськогосподарську та харчову продукцію, яка за своєю природою або на стадії обробки може стати непридатною для продажу протягом 30 днів після збору врожаю, виробництва чи обробки.

Стаття 3

Заборона недобросовісної торгової практики

1. Держави-члени повинні забезпечити заборону принаймні всіх наступних видів недобросовісної торгівлі:

(а) покупець платить постачальнику,

(і) якщо угода про постачання передбачає поставку продукції на регулярній основі:

— для швидкокопсувних сільськогосподарських та харчових продуктів, пізніше ніж через 30 днів після закінчення узгодженого періоду доставки, протягом якого були здійснені поставки, або пізніше ніж через 30 днів після дати, на яку встановлено суму, що підлягає сплаті за цей період доставки, залежно від того, що з цих двох дати - пізніше;

— для інших сільськогосподарських та харчових продуктів, пізніше ніж через 60 днів після закінчення узгодженого періоду доставки, протягом якого були здійснені поставки, або пізніше ніж через 60 днів після дати, на яку встановлено суму, що підлягає сплаті за цей період доставки, залежно від того, що з цих двох дати - пізніше;

для цілей періодів оплати, зазначених у цьому пункті, узгоджені періоди доставки в будь-якому випадку вважаються такими, що не перевищують одного місяця;

(ii) якщо угода про поставку не передбачає регулярну поставку продукції:

— для швидкопсувних сільськогосподарських та харчових продуктів — пізніше ніж через 30 днів після дати поставки або пізніше ніж через 30 днів після дати, на яку встановлено суму до сплати, залежно від того, яка з цих двох дат є пізнішою;

— для інших сільськогосподарських і харчових продуктів — пізніше ніж через 60 днів після дати поставки або пізніше ніж через 60 днів після дати, на яку встановлено суму до сплати, залежно від того, яка з цих двох дат є пізнішою.

Незважаючи на пункти (i) та (ii) цього пункту, якщо покупець встановлює суму до сплати:

— періоди оплати, зазначені в пункті (i), починають відраховуватись із закінчення узгодженого періоду доставки, протягом якого були здійснені поставки; і

— періоди оплати, зазначені в пункті (ii), починають відраховуватися з дати поставки;

(a) покупець скасовує замовлення швидкопсувних сільськогосподарських і харчових продуктів у такий короткий термін, що не можна обґрунтовано очікувати, що постачальник знайде альтернативний спосіб комерціалізації або використання цих продуктів; повідомлення менше ніж за 30 днів завжди вважається коротким повідомленням; Держави-члени можуть встановлювати періоди коротші за 30 днів для окремих секторів у належним чином обґрунтованих випадках;

(b) покупець в односторонньому порядку змінює умови договору поставки сільськогосподарської та харчової продукції, які стосуються частоти, способу, місця, строків або обсягу постачання чи доставки сільськогосподарської та харчової продукції, стандартів якості, умов оплати, або ціни, або щодо надання послуг, якщо вони прямо зазначені в параграфі 2;

(c) покупець вимагає від постачальника платежів, які не пов'язані з продажем сільськогосподарської та харчової продукції постачальника;

(d) покупець вимагає від постачальника оплатити псування чи втрату, або те й інше, сільськогосподарської та харчової продукції, яка сталася на території покупця або після того, як право власності було передано покупцеві, якщо таке псування чи втрата не спричинені недбалістю або вина постачальника;

(e) покупець відмовляється письмово підтвердити умови угоди про постачання між покупцем і постачальником, для якої постачальник попросив письмове підтвердження; це не застосовується, якщо угода про постачання стосується продуктів, які повинні бути поставлені членом організації виробника, включаючи кооператив, до організації виробника, членом якої є постачальник, якщо статут цієї організації виробника або правила та рішення, передбачені оскільки ці статuti або впливають з них містять положення, які мають подібну дію до умов договору про поставку;

(f) покупець незаконно отримує, використовує або розкриває комерційні таємниці постачальника у розумінні Директиви (ЄС) 2016/943 Європейського Парламенту та Ради (9);

(g) покупець погрожує здійснити або здійснює акти комерційної помсти проти постачальника, якщо постачальник використовує свої договірні або законні права, зокрема шляхом подання скарги до правоохоронних органів або співпраці з правоохоронними органами під час розслідування;

(h) покупець вимагає від постачальника компенсації за витрати на розгляд скарг клієнтів, пов'язаних з продажем продукції постачальника, незважаючи на відсутність недбалості чи вини з боку постачальника.

Заборона, згадана в пункті (a) першого абзацу, не зачіпає:

— щодо наслідків прострочених платежів та засобів правового захисту, як викладено в Директиві 2011/7/ЄС, які застосовуються, шляхом часткового відступу від періодів платежів, встановлених у цій Директиві, на основі періодів платежів, встановлених у цій Директиві. ;

— на вибір покупця та постачальника домовитися про умову про розподіл вартості у значенні статті 172а Регламенту (ЄС) № 1308/2013.

---

(9) Directive (EU) 2016/943 of the European Parliament and of the Council of 8 June 2016 on the protection of undisclosed know-how and business information (trade secrets) against their unlawful acquisition, use and disclosure (OJ L 157, 15.6.2016, p. 1).

Заборона, згадана в пункті (а) першого абзацу, не поширюється на платежі:

— здійснюється покупцем постачальнику, якщо такі платежі здійснюються в рамках шкільної програми відповідно до статті 23 Регламенту (ЄС) № 1308/2013;

— зроблені державними установами, що надають медичну допомогу у значенні пункту (b) статті 4(4) Директиви 2011/7/ЄС:

— за договорами постачання між постачальниками винограду чи суслу для виробництва вина та їх безпосередніми покупцями за умови:

(i) що конкретні умови оплати за транзакції продажу включено до стандартних контрактів, які держава-член надала обов'язкової формі відповідно до статті 164 Регламенту (ЄС) № 1308/2013 до 1 січня 2019 року, і що це продовження стандартні контракти поновлюються державами-членами з цієї дати без будь-яких істотних змін до умов оплати на шкоду постачальникам винограду чи суслу; і

(ii) що угоди про постачання між постачальниками винограду чи суслу для виробництва вина та їхніми прямими покупцями є багаторічними або стають багаторічними.

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб принаймні всі такі торговельні практики були заборонені, якщо вони не були попередньо узгоджені в чітких і недвозначних умовах в угоді про постачання або в наступній угоді між постачальником і покупцем:

(a) покупець повертає непродані сільськогосподарські та харчові продукти постачальнику без оплати за ці непродані продукти або без оплати за утилізацію цих продуктів, або обох;

(b) з постачальника стягується оплата як умова для зберігання, демонстрації або переліку його сільськогосподарських і харчових продуктів або надання таких продуктів на ринку;

(c) покупець вимагає від постачальника повністю або частково оплатити будь-які знижки на сільськогосподарські та харчові продукти, які продаються покупцем у рамках рекламної акції;

(d) покупець вимагає від постачальника оплатити рекламу покупцем сільськогосподарської та харчової продукції;

(e) покупець вимагає від постачальника оплатити продаж покупцем сільськогосподарської та харчової продукції;

(f) покупець стягує з постачальника плату за персонал для облаштування приміщень, які використовуються для продажу продукції постачальника.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб торгова практика, зазначена в пункті (c) першого підпараграфу, була заборонена, якщо покупець перед рекламною акцією, ініційованою покупцем, не вкаже період рекламної акції та очікувану кількість сільськогосподарських та продукти харчування на замовлення за зниженою ціною.

2. Якщо платіж вимагається покупцем для ситуацій, зазначених у пунктах (b), (c), (d), (e) або (f) першого підпункту параграфа 2, якщо цього вимагає постачальник, покупець повинен надати постачальнику письмову оцінку платежів за одиницю або загальних платежів, залежно від того, що є відповідним, і, оскільки ситуації, зазначені в пунктах (b), (d), (e) або (f), першого абзацу пункту 2, також надають у письмовій формі оцінку вартості постачальника та підставу для цієї оцінки.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб заборони, викладені в параграфах 1 і 2, становили обов'язкові положення, що переважають, і застосовуються до будь-якої ситуації, що підпадає під дію цих заборон, незалежно від закону, який інакше застосовувався б до угоди про поставку між сторонами .

Стаття 4

Визначені органи виконавчої влади

1. Кожна держава-член призначає один або більше органів для забезпечення дотримання заборон, викладених у статті 3, на національному рівні («правозастосовний орган») та інформує Комісію про таке призначення.

2. Якщо держава-член призначає більше одного виконавчого органу на своїй території, вона повинна призначити єдиний контактний пункт як для співпраці між виконавчими органами, так і для співпраці з Комісією.

*Стаття 5***Скарги та конфіденційність**

1. Постачальники можуть звертатися зі скаргами або до правоохоронного органу держави-члена, в якій зареєстрований постачальник, або до правоохоронного органу держави-члена, в якій зареєстрований покупець, підозрюваний у забороненій торгівлі. Виконавчий орган, до якого направлена скарга, має бути компетентним забезпечити виконання заборон, викладених у статті 3.
2. Організації виробників, інші організації постачальників та асоціації таких організацій мають право подати скаргу на вимогу одного чи кількох їхніх членів або, у відповідних випадках, на вимогу одного чи кількох членів їхніх організацій-членів, якщо ці учасники вважають, що на них вплинула заборонена торгова практика. Інші організації, які мають законний інтерес представляти постачальників, мають право подавати скарги на прохання постачальника та в інтересах цього постачальника, за умови, що такі організації є незалежними неприбутковими юридичними особами.
3. Держави-члени повинні гарантувати, що на вимогу скаржника виконавчий орган вживає необхідних заходів для належного захисту особи скаржника або членів чи постачальників, зазначених у параграфі 2, а також для належного захисту будь-яких інших інформацію, стосовно якої скаржник вважає, що розголошення такої інформації завдасть шкоди інтересам скаржника або цих членів чи постачальників. Скаржник повинен визначити будь-яку інформацію, щодо якої він вимагає конфіденційності.
4. Держави-члени забезпечують, щоб виконавчий орган, який отримує скаргу, повідомляв скаржника протягом розумного періоду часу після отримання скарги про те, як він має намір розглядати скаргу.
5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадку, коли виконавчий орган вважає, що немає достатніх підстав для вжиття заходів щодо скарги, він інформував скаржника про причини цього протягом розумного періоду часу після отримання скарги.
6. Держави-члени повинні забезпечити, щоб, якщо виконавчий орган вважає, що є достатні підстави для вжиття заходів щодо скарги, він ініціював, проводив і завершував розслідування скарги протягом розумного періоду часу.
7. Держави-члени повинні гарантувати, що у випадках, коли виконавчий орган виявляє, що покупець порушив заборони, зазначені у статті 3, він повинен вимагати від покупця припинити заборонену торговельну практику.

*Стаття 6***Повноваження органів виконавчої влади**

1. Держави-члени забезпечують, щоб кожен із їхніх правоохоронних органів мав необхідні ресурси та досвід для виконання своїх обов'язків, і наділяють його такими повноваженнями:
  - (a) повноваження ініціювати та проводити розслідування за власною ініціативою або на підставі скарги;
  - (b) повноваження вимагати від покупців і постачальників надання всієї необхідної інформації для проведення розслідувань щодо заборонених торгових практик;
  - (c) повноваження проводити неоголошені інспекції на місці в рамках своїх розслідувань відповідно до національних правил і процедур;
  - (d) повноваження приймати рішення про виявлення порушення заборон, викладених у статті 3, і вимагати від покупця припинити заборонену торговельну практику; орган влади може утриматися від прийняття будь-якого такого рішення, якщо це рішення загрожує розкриттям особи скаржника або ризиком розкриття будь-якої іншої інформації, щодо якої скаржник вважає, що таке розголошення завдасть шкоди його інтересам, і за умови, що скаржник ідентифікував цю інформацію відповідно до частини 3 статті 5;
  - (e) повноваження накладати або ініціювати провадження щодо накладення штрафів та інших однаково ефективних санкцій і тимчасових заходів щодо автора порушення відповідно до національних правил і процедур;
  - (f) повноваження регулярно публікувати свої рішення, прийняті відповідно до пунктів (d) і (e). Санкції, зазначені в пункті (e) першого абзацу, повинні бути ефективними, пропорційними та стримуючими, беручи до уваги характер, тривалість, повторення та серйозність порушення.

1. Держави-члени забезпечують, щоб виконання повноважень, зазначених у параграфі 1, підлягало відповідним гарантіям щодо прав на захист відповідно до загальних принципів права Союзу та Хартії основних прав Європейського Союзу, включаючи у випадках, коли заявник вимагає конфіденційного поводження з інформацією відповідно до статті 5(3).

Стаття 7

Альтернативне вирішення спорів

Без шкоди для права постачальників подавати скарги згідно зі статтею 5 та повноважень правоохоронних органів згідно зі статтею 6, держави-члени можуть сприяти добровільному використанню ефективних і незалежних альтернативних механізмів вирішення суперечок, таких як медіація, з метою врегулювання спорів між постачальниками та покупцями щодо використання покупцем недобросовісної торгової практики.

Стаття 8

Співпраця між правоохоронними органами

1. Держави-члени забезпечують ефективну співпрацю правоохоронних органів між собою та з Комісією, а також надання взаємної допомоги у розслідуваннях, які мають транскордонний вимір.

2. Правозастосовні органи збираються принаймні один раз на рік для обговорення застосування цієї Директиви на основі щорічних звітів, зазначених у частині 2 статті 10. Правоохоронні органи повинні обговорювати найкращі практики, нові випадки та нові розробки у сфері недобросовісної торгової практики в ланцюзі постачання сільськогосподарської продукції та харчових продуктів, а також обмінюватися інформацією, зокрема щодо імплементаційних заходів, які вони ухвалили відповідно до цієї Директиви та щодо їх практики застосування. Правозастосовні органи можуть прийняти рекомендації для заохочення послідовного застосування цієї Директиви та покращення виконання. Комісія сприяє таким зустрічам.

3. Комісія створює та керує веб-сайтом, який дозволяє обмінюватися інформацією між правоохоронними органами та Комісією, зокрема щодо щорічних зборів. Комісія повинна створити загальнодоступний веб-сайт, який містить контактні дані призначених виконавчих органів і посилення на веб-сайти національних правозастосовних органів або інших органів держав-членів, які надають інформацію про заходи щодо транспонування цієї Директиви, зазначені у статті 13(1).

Стаття 9

Національні правила

1. З метою забезпечення вищого рівня захисту держави-члени можуть підтримувати або запроваджувати суворіші правила, спрямовані на боротьбу з недобросовісною торговельною практикою, ніж ті, що встановлені цією Директивою, за умови, що такі національні правила сумісні з правилами функціонування внутрішній ринок.

2. Ця Директива не порушує національних правил, спрямованих на боротьбу з недобросовісною торговою практикою, яка не входить до сфери застосування цієї Директиви, за умови, що такі правила сумісні з правилами функціонування внутрішнього ринку.

*Стаття 10***Звітність**

1. Держави-члени забезпечують публікацію їхніми правоохоронними органами щорічного звіту про свою діяльність, яка підпадає під дію цієї Директиви, у якому, зокрема, зазначається кількість отриманих скарг та кількість розслідувань, відкритих або закритих протягом попереднього року. Для кожного закритого розслідування звіт повинен містити стислий опис справи, результати розслідування та, якщо це застосовно, прийняте рішення, відповідно до вимог конфіденційності, викладених у статті 5(3).

2. До 15 березня кожного року держави-члени надсилають до Комісії звіт про недобросовісні торговельні практики у відносинах між підприємствами в ланцюзі постачання сільськогосподарської продукції та харчових продуктів. Цей звіт повинен містити, зокрема, усі відповідні дані щодо застосування та виконання правил згідно з цією Директивою у відповідній державі-члені протягом попереднього року.

Комісія може приймати імплементаційні акти, що встановлюють:

- (a) правила щодо інформації, необхідної для застосування пункту 2;
- (b) механізми управління інформацією, яка надсилається державами-членами до Комісії, а також правила щодо змісту та форми такої інформації;
- (c) механізми передачі або надання інформації та документів державам-членам, міжнародним організаціям, компетентним органам третіх країн або громадськості, за умови захисту персональних даних та законних

інтересів виробників сільськогосподарської продукції та підприємств щодо захисту їх комерційної таємниці. Ці імплементаційні акти ухвалюються відповідно до процедури перевірки, зазначеної в частині 2 статті 11.

Стаття 11

Процедура комітету

1. Комісії допомагає Комітет зі спільної організації ринків сільськогосподарської продукції, заснований статтею 229 Регламенту (ЄС) № 1308/2013. Цей Комітет є комітетом у значенні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. Якщо робиться посилання на цей параграф, застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 12

Оцінка

1. До 1 листопада 2025 року Комісія має провести першу оцінку цієї Директиви та представити звіт про основні результати цієї оцінки Європейському Парламенту та Раді, а також Європейському економічно-соціальному комітету та комітетам регіонів. Такий звіт проводиться, у разі необхідності, законодавчими пропозиціями.

2. Ця оцінка оцінює принаймні:

(а) ефективність заходів, запроваджених на національному рівні, спрямованих на боротьбу з недобросовісною торговельною практикою в ланцюзі постачання сільськогосподарської продукції та харчових продуктів;

(б) ефективність співпраці між компетентними правоохоронними органами та, у відповідних випадках, шукає шляхи покращення цієї співпраці.

3. Комісія обґрунтовує звіт, зібраний у пункті 1, на основі річних звітів, зібраних у статті 10(2). У разі потреби Комісія може запросити додаткову інформацію від державних депутатів, у тому числі інформацію про ефективність заходів, які впроваджені на національному рівні, та ефективність співпраці та взаємодопомоги.

4. До 1 листопада 2021 року Комісія має представити проміжний звіт про стан транспонування та імплементації цієї Директиви Європейському Парламенту та Раді, а також Європейського економічно-соціального комітету та Комітету регіонів.

Стаття 13

Транспозиція

1. Держави-члени повинні прийняти та опублікувати до 1 травня 2021 року закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для виконання цієї Директиви. Ви повинні повідомити текст цих заходів Комісії.

Вони застосовуються ці заходи не пізніше 1 листопада 2021 року.

Якщо держави-члени приймають ці заходи, вони повинні опублікувати посилання на цю Директиву або супроводжувати таке посилання у разі їх офіційної публікації. Держави-члени почати, як таке посилання має бути зроблене.

2. Держави-члени приймають Комісії тексти основних положень національного законодавства, які вони ухвалюють у сфері, охопленою цією Директивою.

Стаття 14

Набрання чинності

Ця Директива набирає чинності на п'ятий день після її публікації в Офіційному журналі Європейського Союзу.

Ця Директива адресована державам-членам.

Вчинено у Страсбурзі 17 квітня 2019 року.

Від Європейського Парламенту Президент
А. ТАЯНІ

Стаття 15

Адресати

За Раду Президент
Г. ЧІАМБА